

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 07.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **5203** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Г. С. А. от [населено място] срещу решение № 311 от 01.06.2011 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № /4 от 25.03.2011 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” при СУ „СО”.

Жалбоподателят оспорва горесцитираното решение на главния директор на СУ „СО” като излага съображения, че при постановяване на същото е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, решението противоречи на материалния закон и е издадено в несъответствие с целта на закона. Твърди, че неправилно административният орган е приел, че осигурителният страж за периода от 01.12.2003 г. до 01.12.2007 г. на длъжност „помпиер-подземен” в К. Рудодобив АД – рудник „К.” следва да бъде зачетен при условията на втора категория труд. Процесуалният му представител адв. А. поддържа жалбата и излага подробни съображения, че положението от оспорвания труд за процесния период е бил изключително под земята, в шахта, намираща се до рудник „К.” на дълбочина 350 м., което се потвърждавало от заключението по приетата по делото съдебно-техническа експертиза и от другите писмени доказателства. Иска се отмяната на оспореното решение на главния директор на СУ”СО” и връщане на преписката на административния орган за произнасяне по подадената от Г. С. А. молба вх. № 11001767 от 15.02.2011 г. за категоризиране на

труда му за периода от 01.12.2003 г. - 01.12.2007 г. на длъжност „помпиер-подземен” в участък „Водоотливен” на К. Рудодобив АД като първа категория труд. Претендират се направените разноски.

Ответната страна – ръководителят на Столично управление „Социално осигуряване”, чрез процесуалния си представител юрк. С. поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваният административен акт е законосъобразен.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

С разпореждане № от 06.02.2008г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” при СУ „СО” на Г. А. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно изискванията на § 4, ал.1 от ПЗР на КСО при зачетен осигурителен стаж, както следва: от първа категория труд по условията на чл. 104, ал.2 от КСО – 12 години 11 месеца и 3 дни, от втора категория труд – 19 години 02 месеца 10 дни и от трета категория – 2 години и 21 дни. С последващо разпореждане от 23.05.2008г. пенсията е определена в действителен размер – 423,30 лв., от датата на отпускането ѝ 01.12.2007г.

С молба вх. № 11001767497/15.02.2011г. от Г. А. е приложено удостоверение обр. УП-3 № 1248/01.11.2010г. с искане осигурителен стаж от първа категория за времето от 01.12.2003г. до 01.12.2007г., през което време е работил като помпиер-подземен, да бъде превърнат по реда на чл. 104, ал.3 от КСО в съотношение 1:3. Във връзка с искането е извършена проверка на вече зачетения при отпускане на пенсията осигурителен стаж за продължителност и категория труд, като е констатирано, че при отпускане на пенсията за осигурителен стаж и възраст неправилно осигурителния стаж за периода 01.12.2003г. – 01.12.2007г., положен на длъжност помпиер-подземен в К.-Рудодобив АД е зачетен от първа категория, съгласно Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране (НКТП), вместо от втора категория.

Издадено е разпореждане № [ЕГН]/4 от 25.03.2011г. от ръководител „Пенсионно осигуряване”, с което с пункт първи е отменено разпореждане № [ЕГН] от 06.02.2008г., с което на Г. А. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на § 4, ал.1 от ПЗР на КСО, считано от 01.11.2007г. С пункт втори от разпореждането е постановен отказ да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на § 4, ал.1 от ПЗР на КСО, поради това, че жалбоподателят не отговаря на изискването за минимално изискуем осигурителен стаж в размер на 10 години от първа категория труд, както не отговаря и на изискването за навършена 57 годишна възраст по условията на втора категория труд.

Срещу така издаденото разпореждане от Г. А. е подадена жалба до главния директор на СУ „СО”, с която се поддържа, че трудът, положен на посочената длъжност през съответния период, е от първа категория труд. Прилага длъжностна характеристика за длъжността „помпиер – подземен”.

Издадено е оспореното решение № 311 от 01.06.2011 г. на главния директор на СУ „СО”, с което жалбата на Г. С. А. е оставена без уважение и е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/4 от 25.03.2011 г. на ръководител „ПО”. В решението е посочено, че претенцията на жалбоподателя за признаване на спорния стаж за първа категория труд е неоснователна, тъй като липсвали документи, че положението от него труд е под земята, в подземен рудник или подземен обект по смисъла на чл. 1, т. 1 от

НКТП и съответно, трудът следва да се категоризира във втора категория труд на основание чл.2, т. 3 от НКТП и чл.9, ал. 5, т. 7 от Инструкция № 13/2000 г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 16 състав направи следните правни изводи:

По делото не са представени доказателства, удостоверяващи датата, на която решение № 311 от 01.06.2011 г. на главния директор на СУ „СО” е връчено на адресата. Решението е издадено на 01.06.2011г., а жалбата е подадена на 14.06.2011г., с вх. № 16000747/14.06.2011г. на СУ „СО”. Следователно, жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 311 от 01.06.2011 г. на главния директор на СУ „СО”, с което е оставена без уважение жалбата на Г. С. А. срещу разпореждане № [ЕГН]/4 от 25.03.2011 г. на ръководител „ПО” при СУ „СО” – [населено място].

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – главният директор на СУ „СО” в кръга на правомощията му.

Основният спорен въпрос касае приложението на материалния закон – дали положеният от оспорващия труд за периода от 01.12.2003 г. до 01.12.2007 г. на длъжност „помпиер – подземен” в участък „Водоотливен” на К. Рудодобив АД следва да се категоризира в първа или втора категория труд.

Съгласно чл. 1, т. 1 от НКТП от първа категория при пенсиониране е трудът на работници, инженерно-технически специалисти и ръководни служители до ръководител на участък включително, заети на работа под земята в подземните рудници, подземните геологопроучвателни и хидротехнически обекти, тунелното и подземното минно строителство. От друга страна, нормата на чл. 2, т.3 от НКТП предвижда, че от втора категория е трудът при пенсиониране на работници, инженерно-технически специалисти и ръководни служители до началник на участък включително от рудници и кариери за открит добив на полезни изкопаеми.

На основание § 4 от ЗР на НКТП е издадена Инструкция № 13/2000 г. от управителя на НОИ, като съгласно чл. 8, ал. 1 и 2 от Инструкцията от първа категория е трудът, положен на длъжности, обхванати с чл. 1 от НКТП и съгласно чл.8, ал. 2 по т. 1 – всички подземни работници и служители до началник участък от: 1. подземните минни и руднични участъци за добив на въглища, руди и нерудни изкопаеми; 2. подземните геологопроучвателни и хидротехнически обекти.

От страна на административния орган е налице позоваване на чл. 9, ал. 5, т. 7 от Инструкцията, съгласно който от втора категория е трудът по чл. 2 от НКТП и съответно, по т. 3 - работниците, инженерно-техническите специалисти и ръководните служители до началник на участък (включени в списъчния състав на съответния участък или звено) от мини, рудници и кариери за добив по открит способ на руди,

въглища и нерудни изкопаеми, като са описани дейности и наименования на участъците, измежду които е участък „водоотлив“.

За да се извърши преценка коя е приложимата материалноправна норма относно категоризацията на положения от оспорвания труд за периода от 01.12.2003 г. до 01.12.2007 г. в К. Рудодобив АД, следва да се изследва трудовата функция на заеманата от оспорвания длъжност „помпиер-подземен“ и дали същата е била неразривно свързана (преимуществено) с работа под земята. В приложените по делото трудови договори и допълнителни споразумения към същите е отразено, че Г. А. е назначен на длъжността „помпиер – подземен“ в рудник К. във Водоотливна шахта.

В удостоверение изх. № 76 – 04 от 21.01.2008 г., издадено от К. Рудодобив АД, както и в удостоверение изх. № 1248 – 02 от 01.11.2010 г., издадено от К. Рудодобив АД е посочено, че производствената дейност на участък „Водоотливна шахта“ се осъществява при условията на първа категория.

В приложените по делото два броя длъжностни характеристики за длъжността „помпиер – подземен“ е видно, че основна функция на длъжността е да „обслужва подземните помпени уредби, като извършва несложни и неизискващи висока точност манипулации; да знае реда за пускане и спиране на помпите и ползване на сигнална апаратура; да следи нивото на водата във водосборниците и режима на водочерпене; участва във всички планови аварийни и профилактични ремонти на помпите; да се грижи за реда и чистотата в камерите, рудничния двор, дренажните изработки“, като „работникът е длъжен да спазва всички правилници и инструкции за безопасна работа в подземни рудници“.

От представената характеристика на работното място и работен процес на „подземен помпиер“ се установява, че отводнителната шахта на територията на Рудник „К.“ е отговорно минно съоръжение с дълбочина 350 метра и включва помпени камери, водосборници, подземни трансформатори, подечни съоръжения, релсови пътища, тръбни водоотливни и вентилационни разводки, галерии, разположени на кота 315 (335 метра под земята) и кота 480 (170 метра под земята). В характеристиката изрично е записано, че естеството на водопритока изисква 24 –часов непрекъснат режим на работа и пълна заетост в рамките на работната смята на „помпиер –подземен“, като той участва при всички планови, профилактични и аварийни ремонти на помпите и на прилежащите към тях съоръжения, клапани, тръбопроводи; следи за нивото на водата и води отчет на работата на помпите. Посочено е също, че водочерпенията, които извършва „помпиер-подземен“ от подземните водосборници на кота 480 и кота 315 са минимум четири на смяна с продължителност от 4,30 часа до 9 часа в зависимост от атмосферните условия.

От заключението на вещо лице по приетата съдебно техническа експертиза е видно, че няма разлика в производственото предназначение и структурата на звено „Водоотливна шахта“ в подземен рудник и в открит рудник. При отговора на въпроси № 3 и № 4 вещото лице изрично е посочило, че работата на „помпиер-подземен“ е свързана с обслужване на помпени уредби, работещи в непрекъснат режим на работа, разположени под земята – на кота 315 и кота 480. От друга страна, при отговора на въпрос № 6 експертът е посочил, че основната функция на водоотлива на рудник „К.“ е отводняване, както и че посредством изградена тръбна система, изпомпваната чрез вертикалната отводнителна шахта и отводнителни съоръжения промишлена вода се е подала към основните производства на К. АД.

Следователно, след анализ на приложените по делото писмени доказателства и

заклучението на вещото лице по приетата съдебно техническа експертиза, компетентно изготвено и дало пълен отговор на въпросите, се обосновава извода, че трудовата функция за длъжността „помпиер-подземен” е пряко свързана с работа под земята. По категоричен начин се установява, че за процесния период мястото на работа на оспорващия е подземна отводнителна шахта, представляваща хидротехнически обект и характерът на работата му е била свързана с обслужване на помпени съоръжения и други, които са разположени под земята (на кота 315 и на кота 480). Нито в заключението на вещото лице, нито в длъжностната характеристика и характеристиката на работното място и работния процес за длъжността „помпиер-подземен” е отразено, че работникът осъществява определени трудови функции (основни) над земята. Доколкото така изградените помпени уредби във водоотливната шахта работят в непрекъснат режим, то това налага непрекъснат контрол, наблюдение и отчитане от страна на работника на длъжността „помпиер-подземен”, както е записано в длъжностната характеристика и характеристиката на работния процес за длъжността.

Положеният от Г. С. А. труд за периода от 01.12.2003 г. до 01.12.2007 г. на длъжността „помпиер – подземен” в К. Рудодобив АД попада в приложното поле на чл. 1, т. 1 от НКТП и чл.8, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от Инструкция № 13 /2000 г., тъй като от доказателствата по делото е установено, че лицето е полагало труд изцяло под земята в подземен хидротехнически обект (водоотливна шахта).

Съдът намира за неправилно позоваването от страна на административния орган на чл. 2, т. 3 от НКТП за категоризиране на труда, положен от жалбоподателя на посочената длъжност през процесния период като втора категория труд. Нормата на чл. 2 от НКТП намира приложение извън случаите, обхванати от чл. 1 от НКТП, което означава, че тя се отнася само до работници, които не полагат преимуществено (основно) труда си под земята и не се отнася за заеманата от жалбоподателя длъжност, а в случая е доказано, че оспорващият е полагал труд под земята.

Неправилно е позоваването и на чл. 9, ал. 5, т. 7 от Инструкция № 13/2000 г., тъй като в тази норма изрично е посочено, че трудът се отнася до мини, рудници и кариери за открит добив на полезни изкопаеми, а по делото е установено по категоричен начин, че оспорващият е обслужвал подземни помпени уредби и работата му в отводнителна шахта на рудник „К.” е била изключително под земята (помпените агрегати, клапани, шламови помпи са разположени на дълбочина от 170 м. до 335 метра). Мястото на работа на жалбоподателя е било във „водоотливна шахта” на рудник „К.”, която е изцяло намираща се под земята. Административният орган не е изследвал какво е предназначението на водоотливната шахта и в какво конкретно се е състояла трудовата функция на оспорващия на длъжността „помпиер-подземен”. След като е доказано, че основните му функции са били пряко свързани с работа под земята, а от заключението на вещото лице, разполагащ със специални знания, каквито съдът не разполага, е видно, че водоотводнителната шахта представлява подземен хидротехнически обект. Това води до извода за приложимост на чл. 1, т. 1 от НКТП и положеният от оспорващия труд за процесния период на посочената длъжност попада в първа категория труд.

По така изложените съображения жалбата на Г. С. А. е основателна и оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, като на основание чл.173, ал. 2 от АПК делото като преписка следва бъде върнато на административния орган за произнасяне по молбата на Г. А. с вх. № 11001767 от 15.02.2011 г. за категоризиране на

труда му за периода от 01.12.2003 г. - 01.12.2007 г. на длъжност „помпиер-подземен” в участък „Водоотливен” на К. Рудодобив АД като първа категория труд, съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на материалния закон. С оглед изхода на спора и направеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 226 и чл. 143, ал. 1 от АПК ответната страна следва да бъде осъдена да заплати направените от жалбоподателя разноски, включваща заплатено адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. С. А. от [населено място] решение № 311 от 01.06.2011 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № /4 от 25.03.2011 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” при СУ „СО” [населено място].

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган – ръководител по „Пенсионно осигуряване” в СУ „СО” за произнасяне по молбата на Г. А. с вх. № 11001767 от 15.02.2011 г. за категоризиране на труда му за периода от 01.12.2003 г. - 01.12.2007 г. на длъжност „помпиер-подземен” в участък „Водоотливен” на К. Рудодобив АД като първа категория труд, съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на материалния закон.

ОСЪЖДА Столично управление „Социално осигуряване” да заплати на Г. С. А., ЕГН: направените по делото разноски в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: